

Εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν

Εἰς τὸν Εσπερινόν

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς 97' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὗ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὁ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγάς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσεται τὰ ζύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Υπὲρ τῆς εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων του Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ' 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλή μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἑμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνων τὰς τρίβους μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἑμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῖς μοι.
 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
 Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Μανουὴλ Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχηρὰ ἰδιόμελα

ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
 Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος
 ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα
 κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

ἦχος β΄

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
 Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων,
 θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων
 παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἀδὴ δεσμώτας
 ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαινούσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἔξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

ἦχος πλ.β’

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευράν κεντᾶται, καὶ τῷ σπὸγγῳ προσψάυεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνas ραπίζεται, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡ Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡ! πῶς ἡ παρὰ νόμον συναγωγή, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκησε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, αἷς ἀναμιμνήσκων, προησφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτοῦς· Λαὸς μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκροὺς ἐξανάστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἱαμάτων πληγὰς μοι ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παρὰ νόμον, τὸν νομοδότην, ὡς κατὰ κριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται. Ὁ ἀναφῆς κρατεῖται, δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας. Ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, ἀδίκως ἐτάζεται, εἰρκτῇ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας, Πιλάτῳ παρίσταται, ὃ τρόμῳ παρίστανται οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ῥαπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ πλάστης, ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς, τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαίρετης τοῦ Ἄδου. Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θεῖος οδός

Σοφία. Ὁρθοί!

ἦχος β'

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

[Μέλος Ἀρχαίων](#)

[Ἰωάννου Σακελλαρίδου](#)

Προκείμενον

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς κα' 21

Πρόσχωμεν

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. 21:9

τὸ μέλος

Ἦχος δ' ᾠὴ Ββ' χ'

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.214*

Διμερίσαντο ταῖς ἱματίαις μου ἐβαλον
τοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἐβαλον

κλη ρον ⁶λ (β')

∴ Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; 21:12

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ
τοις ^{ζ'}λ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου ^Δλ ε ε βα
λον κλη η ρο ο ο ο ον ⁶λ

Ἀναγνώσματα

Σοφία.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα. 33:11-23

Πρόσχωμεν

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου. Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἥνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ

σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.

Προκείμενον ἤχος δ' ψαλμὸς λδ' (34)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμισον τοὺς πολεμοῦντάς με. (λδ'1)

τὸ μέλος

Ἦχος Γ'τος Β8

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Δ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με πο
λε μη σον τους πο λε μουν τας με (β')

∴ Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. λδ'12

Δ ι ι κα σον Κυ ρι ε τους α δι κουν τας με πο
λε μη σον τους πο λε μουν τας με ε ε ε ε

Σοφία.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα. μβ':12-17

Πρόσχωμεν

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν, ἣν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν, τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐκ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν, ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐζήσῃ δὲ Ἰὼβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα, τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησεν διακοσία τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν, καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δέ· αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεται μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

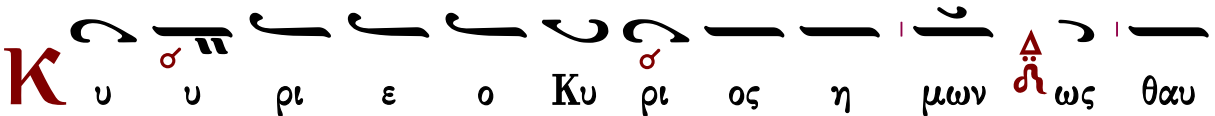
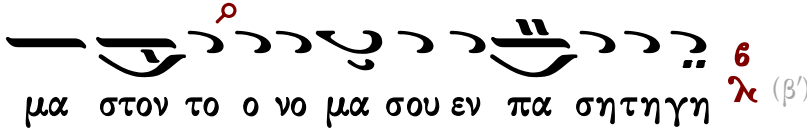
Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προκείμενον ἦχος δ' ψαλμὸς η' (8)
Σοφία. Πρόσχωμεν

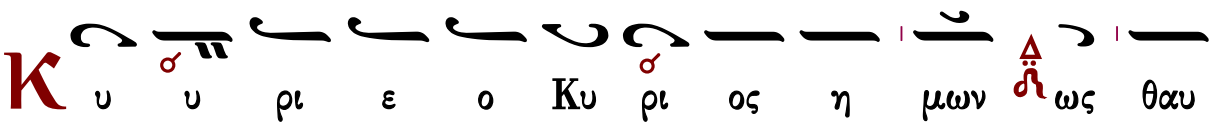
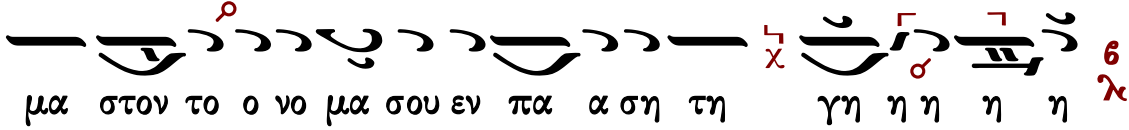
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! (η' 2)

Το μέλος πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.216*

Ἦχος

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ως θαυ

μα στον το ο νο μα σου εν πα ση τη γη (β')

∴ Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. η' 2

Κ υ υ ρ ι ε ο Κυ ρ ι ος η μων ως θαυ

μα στον το ο νο μα σου εν πα α ση τη γη η η η η η

Σοφία.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. ⲡⲉⲛⲉⲛⲁⲓⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓ – ⲛⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓⲛⲁⲓ
Πρόσχωμεν

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὅν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ, οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ

κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἡτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάχισται, διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν παιδεΐα εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν, πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ αὐτός, διὰ τῷ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ, τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ Κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀφεται σπέρμα μακρόβιον, καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἤχος πλ. β΄ ψαλμός πζ΄ (87)
Σοφία. Πρόσχωμεν

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. (πζ΄ 7)

τὸ μέλος

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.218*

Ε

θεν το ο με εν λακ κω κα τω τα τω εν σκο τει

νοις και εν σκι α θανα του

π̣ (β')

∴ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. πζ΄ 2

Ε θεν το ο με εν λαχ κω κα τω τα τω εν σκο τει
νοις και εν σκι α θανα α του ου ου

Σοφία

Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:18-2:2

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύνάμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ π ᾠ Πα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

Α λ λη η λου ι ι α α α α λ λη η λου ι ι α

ⲕⲉ ⲓⲁ ⲁⲗ ⲗⲉ ⲗⲟⲩ ⲟⲩ ⲓ ⲁ ⲁ

τὸ τέλος

* ⲕⲉ ⲓⲁ ⲁⲗ ⲗⲉ ⲗⲟⲩ ⲟⲩ ⲓ ⲁ ⲁ

∴ Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. (ξη' 2)

∴ Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. (ξη' 22)

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ματ-θ. κζ' 1-38 Λουκ. κγ' 39-43, Ματ-θ. κζ' 39-54, Ἰω ιθ' 31-37, Ματ-θ. κζ' 55-61

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· ²καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. ³Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις ⁴λέγων· Ἡμαρτον παραδούς αἷμα ἁθῶν. οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄφει. ⁵καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο. ⁶οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. ⁷συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· ⁸διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον. ⁹τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ¹⁰καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. ¹¹Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. ¹²καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων οὐδὲν ἀπεκρίνατο. ¹³τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; ¹⁴καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. ¹⁵Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν ᾔθελον. ¹⁶εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. ¹⁷συνηγμένων οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ¹⁸ᾗδαι γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ¹⁹Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν

σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. ²⁰Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. ²¹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. ²²λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. ²³ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω. ²⁴ἰδὼν δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὀφείθετε. ²⁵καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. ²⁶τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. ²⁷Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· ²⁸καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην, ²⁹καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεῦς τῶν Ἰουδαίων· ³⁰καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ³¹καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ³²Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμων· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ³³Καὶ ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, ³⁴ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. ³⁵σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον, ³⁶καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. ³⁷καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεῦς τῶν Ἰουδαίων. ³⁸Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. ³⁹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ⁴⁰ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· Οὐδὲ φοβῆθαι σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; ⁴¹καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. ⁴²καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁴³καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. ³⁹Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ⁴⁰καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ⁴¹ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· ⁴²Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ· ⁴³πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. ⁴⁴τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. ⁴⁵Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. ⁴⁶περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἥλι ἡλί, λιμᾶ σαβαχθανί; τοῦτ' ἐστι Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες;

⁴⁷τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιον φωνεῖ οὗτος. ⁴⁸καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλὰ μω ἐπότιζεν αὐτόν. ⁴⁹οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἰδῶμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σῶσων αὐτόν. ⁵⁰ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. ⁵¹καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, ⁵²καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέωχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη, ⁵³καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. ⁵⁴Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἥν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ⁵²ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ⁵³ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὥς εἶδον αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ⁵⁴ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. ⁵⁵καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, καὶ οἱ ἄλλοι οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ⁵⁶ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὅσοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. ⁵⁷καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. ⁵⁸Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ· ⁵⁹ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. ⁶⁰Ὁψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ· ⁶¹οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. ⁶²καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, ⁶³καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθεν. ⁶⁴ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν...

Ἀμήν

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἤχος β΄

“Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν, ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνη καὶ σινδόνι σε Χριστὲ ἐκήδευσεν, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδίᾳ, καὶ χεῖλῃ, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύσσασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόᾳ σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

“Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

“Οτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπτηξεν, οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ Ἀδάμ· εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόᾳ σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

“Οτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεχλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασιλεία, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

“Οτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ’ ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἶς σου τὴν ἀκήρατον, πλευράν ἐλόγχευσαν, ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, φιλόανθρωπε.

[Πέτρου Βυζαντίου](#)

[Χρυσοστόμου Μοναχοῦ](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

“Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν... ἀρχὸν

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἐκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίρμων; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

414	Πέτρου Ἐφεσίου	615	Πέτρου Φιλανθίδου
414	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	418	Κωνσταντίνου Πρίγγου
437	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	438	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
1125	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	413	Κωνσταντίνου Λάμπρου
427	Γεωργίου Βιολάκη		

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἤχος β'

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄκραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (μονῇ, χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δόσιων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerasimos.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

ὤε **K**υ υ υ υ ρι ι ἡ ι ι ι ε **π** ε ε

ε ε κε ε ε ε ε ε κρα α α α α α α

ξα α α α α α α προ ο ο ο ἰο ο ο ος σε **π**

εισ α α α α α α α α α α α α α α εισ

α α α α α α **ν** σου ο ο ἰο ο ο ο ον

μου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου εισ α α α

 ΧΟΥ ΣΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ ΜΟΥ z Κυ ρι ι

 χρᾶ α α α α ξα α α α α α α προ ο

ο ο το ο ος σε

ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο προ

η η η η η η της δε η η η η ιη δε η η σε

ε ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε

ε κρα α γε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με

ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε

ε ει σα α α α ια α α εισ α ακου ου σο

ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε

Κ α τευ θυ υ υν θη η η τω ω ω ω ω ω η

η η η η η προσ ευ χη η μου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω ω ω ως θυ υ υ υ μι ι ι ι ι ι

α α α ια α α α μα εν ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω εν ω ω ω ω

ω ω πι ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ου ου ου ου

ου ου ου ιου ου ου ου ου ε ε ε ε ε ε ε ε

ε πα αρ σι ι ι ι ι ι ι ι ις των

χει ρω ω ω ω ιω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω

ω ω ιω ω ω ω ων μου θυ σι ι ι ι ι ι

α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι νη η

η η η η η η π⁹ εισ α α α α ια α α εισ

α α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου

ου η Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π⁹

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε π⁹ εισ α κου

σο ο ο ο ο ον μου π⁹ εισ α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε π⁹ Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε^η εισ α κου σο ο ον μου ου^π προ ο σχεις τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου^π

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε^η εισ α

κου σο ον μου ου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε^π

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου^π ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

πι ο ο ο ο ο ο ον σου^π ε παρ σις τω ων χει ει

ρω ων μου^η θυ^η σι α ε σπε ρι ι νη η^η εισ α κου

σο ο ον μου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε^π

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξ α α προ ο ος σε ε ^π₉ εισ α

κου σο ο ο ον μου ^π₉ εισ α α κου ου σο ον μου ου

Κυ υ υ ρ ι ι ι ε ^π₉ Κυ ρ ι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε ^π₉ εισ α κου σο ο ο ον μου ου ου

προ σ χ ες τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω

ω ως μου ^π₉ εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε ε

ε ^π₉ εισ α κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι

^π₉
ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ος ε ευ χη

η η μου ^{π₉} ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι
 ο ο ο ον σου ^{π₉} ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου
 θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ^η εισ α κου σον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ε ^{π₉}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Στιχολογία](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⁴ϩ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Ἀναστασιματάριον
 1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α
 κου ου σο ο ο ον μου ^{π₉} εισ α α κου ου ου σο ον μου
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε
 κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου ^{π₉}
 προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου π⁹ εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π⁹

Κ α τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου π⁹ ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου π⁹ ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε π⁹

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ
 α μην Κ υ ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς
 ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
 σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου π q εισ α α
 ΝΗ ΠΑ
 κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε
 ΝΗ
 Κυ ρι ι ε ε κε ε ε κρα α α ξα προς
 ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
 σε ει εισ α α κου ου σο ο ο ον μου π q προ ο ο
 ΜΕΛ ΠΑ
 σxes τη φω νη η η η η τη η ης δε η η η
 π q
 σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ΝΗ ΠΑ
 ναι αι με ε προ ο ο ος σε ε ε εισ α α κου ου ου
 ΝΗ ΠΑ
 σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q

ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
 Κ α τευ θυν θη η η η η η τω π η προ ο ο
 ΝΗ ΠΑ
 ος ε ευ χη η η η μου π ως θυ μι ι ι α α
 ΜΕΛ ΠΑ
 μα α α εν ω ω ω πι ι ι ο ο ο ον
 π σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρων μου η θυ σι ι
 α ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη η η εισ α α κου
 ΝΗ ΠΑ
 ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ἄργον εἰρμολογικόν

ἄργον εἰρμολογικόν

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κ υ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε
 εισ α κου ου σο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ^π Κυ υ ρι ι ε ε κε

ε ε κρα α ξα προ ος σε ε ^Δ εισ α α α α α κου

σο ον μου ^Δ προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η

σε ε ω ω ω ω ως μου ^Δ εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ος σε ^π εισ α α κου σο

ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Κ α τευ θυν θη τω η προ ος ευ χη η η μου ^Δ

ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ι ι ο ο ο ο

ον σου ^π ε ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου ^Δ θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη η ^Δ

εισ α ακου σο ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος 4 Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α5*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα α προ ο ος σε ε εισ

α κου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον μου

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α

ξα προ ος σε ε εισ α κου σο ο ον μου ου προ σχε ες

τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π ϩ

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου π ϩ

ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον

σου π ϩ ε ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου π ϩ θυ σι ι α

ε ε σπε ρι ι νη π ϩ εισ α α κου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε π ϩ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Ϛ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ραν

πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου π ϩ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις **π ρ**

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν **Δ ς**

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των **π ρ**

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με **Δ ς** ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λη ηνμου **π ρ**

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των **Δ** κα τε πο θη σαν ε χο με να **Γ** πε τρας

οι κρι ται αυ των **π**

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν **Δ** ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι **Δ** και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

ων την α νο μι ι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω ^π9

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δ9 φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π9

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου ^Δ9 την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α πα γ γε λω ω ^π9

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^ν9

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^π9

Ε ν ο δω τα αυτη ^Δ9 η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ φαν πα γι δα μοι ^π9

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π ρ}

Α πω λε το φυ γη α πε μου ^{Δ ρ} και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^{π ρ}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ ρ} συ ει η ελ

πισ μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των ^{π ρ}

Π ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε

τα πει νω θην σφο ο δρα ^{π ρ}

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Δ ρ} ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^{π ρ}

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου ^Δδ̣ι του ε

ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου ^πq

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^Γη̣ ε ως ου

αν τα πο δω ως μοι ^πq

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^Δδ̣ι κυ ρι ε κυ ρι

ε εισ α ακου σον της φω νης μου ^πq

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα ^Γη̣ εις την

φω νη ην της δε η σε ως μου ^πq

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Στιχηρὰ](#)

Λουκάς Λουκά

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος ^Γq̣ Πα ^οχ̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιμάτιον 1905 σ.2#

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^π9

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις ^π9

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν ^π9 και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων

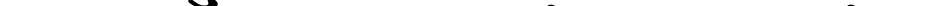
αυ των ^π9

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α

τὴν κεφαλὴν μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

 δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι χρι ται αυ των

α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

 θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α

$\delta\eta$
 π
 q

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^{πρ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^{πρ}

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι ^{πρ} κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^{πρ}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^{πρ}

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω ^{π q}

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν ε ξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^{π q}

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^{π q}

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με ^{π q}

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο

ε κ ξη τω ων την ψυ χην μου ^{π q}

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{Δ q} συ ει η

ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωωντων ^{π q}

Προ σχεις προς την δε ησιν μου ο ο τι ε τα πει

νωθην σφοδρα ^{π q}

Ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων με ο ο

τι εκραται ωθησαν υπερ εμε ε ε ^{π q}

Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην μου ^{Δ δ} του ε

ξομολογησασθαιτω ο νοματι ισου ^{π q}

Εμευπομενουσι δι και οι εως ου αν τα

ποδωσμοι ^{π q}

Εκ βαθων εκεκραξα σοι ^{π q} Κυρι ε Κυρι

ε ει σα α κου σον της φω νης μου π q

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π q

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ήχος 4̣ Πα ̣χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου Δ και θυ υ

ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου π q

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ξε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις π q

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν π q

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των ^π9

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ^Δ9 ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^π9

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

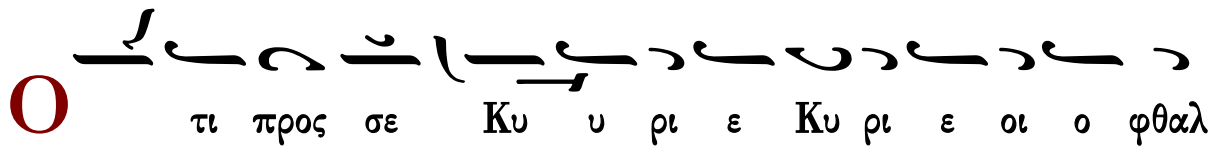
κι αις αυ των ^Δ9 κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

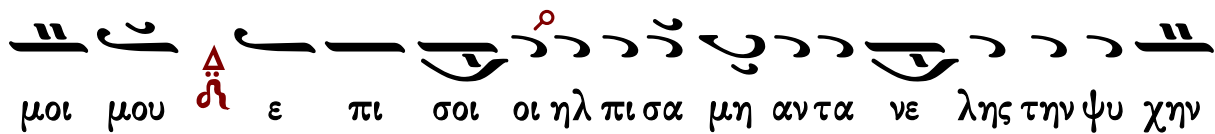
τρας οι χρι ται αυ των ^π9

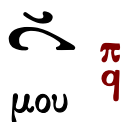
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη

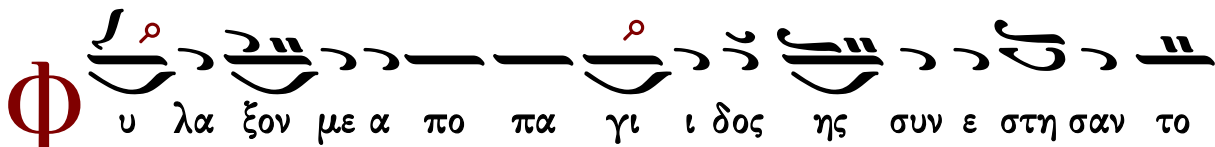
σαν ^π9 ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^π9 δι

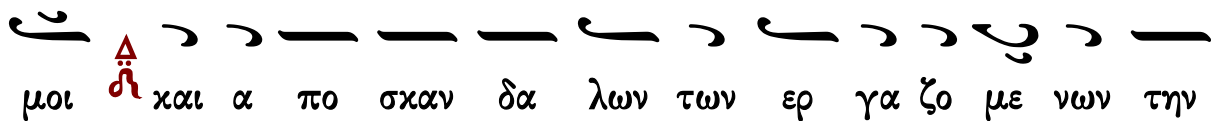
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην ^π9

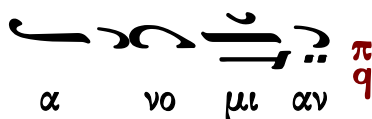
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

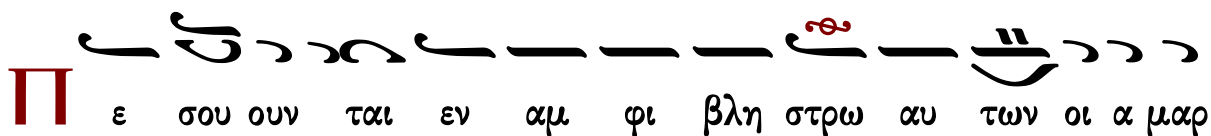
 μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

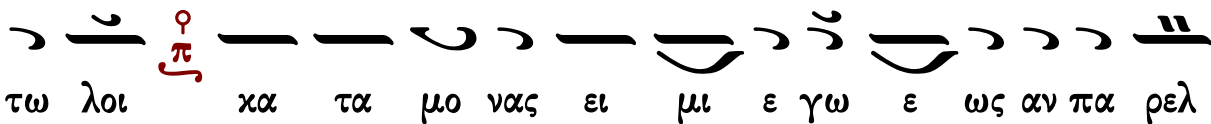
 μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το

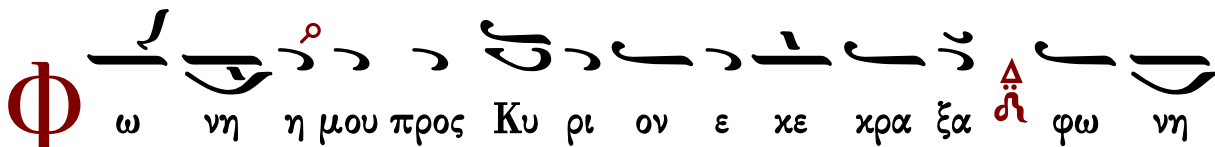
 μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

 α νο μι αν

Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

 τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

 θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην π ρ

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου Δ ρ την

ρ θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του απαγγε λω π ρ

Ε ν τω εκ λει ει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα

π ρ μου π ρ και συ ε ε γνωσ τας τρι βους μου π ρ

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην Δ ρ ε κρυ

π ρ ψαν πα γι δα μοι π ρ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

Δ ρ πον π ρ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με π ρ

Α πω λε το φυ γη απ ε μου Δ ρ και ουκ ε ε στιν ο

ἐκ ζῆ τω ὠντηνψυ χῆ ἡνμου ^{π ρ}

ἐ κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ^Δ ει πα συ ει η

ελ πι ις μου ^Δ με ρις μου ει εν γη η ζω ὠντων ^{π ρ}

Π ρο σχεις προς την δε η σιν μου ^Δ ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^{π ρ}

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{π ρ}

ἐ ξ α γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ του εξ

ο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι σου ^{π ρ}

ἐ με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε ως ου αντα

πο δως μοι ^{π ρ}

Ε κ βα θε ε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε ^{π ρ} Κυ

ρι ε εισ α α κου σον της φω νης μου ^{π ρ}

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

φω νη ην της δε η σε ω ως μου ^{π ρ}

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Στιχηρὰ](#)

Λουκάς Λουκά

Ἰδιόμελα ἐσπερίων

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ^Ϛ ϣ̣̣̣ Πα̣̣̣

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.372*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{Ϛ ϣ̣̣̣} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Π α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ^πο η λι ο

ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο ^Δ και γης τα

θε με ε λι ι α ^η συν ε ε τα ρα α α ατ τε ε

ε ε το ^πτα παν τα συν ε πα α σχον τω τα πα αν

τα κτι ι ι σα α α αν τι ^πο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

^χ ^Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^πυ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π q} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π q} τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.373*

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ Δ} ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος ^Δ

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να ^Δ

τι την ζω ην των α α πα α αν των ^Δ θα να τω

κα τε δι ι ι κα σε ^Δ με γα α α θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α

αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν α δη δε σμω τας

ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος

Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ τω ω

ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη η μη η

η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι

ι ι α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ

νη η ρωσ εκ βα α θους ψυ υ υ υ χης πα ρει ας

συν θρι ξι κα τα α ξαι αι αι νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη θο ος τυ

υ πτου ου ου σα α νε κρα α γε γο ε ε ρω ω

ὦς οἱ μοι θει ο ο ον τε ε ε κνον οἱ οἱ μοι

το φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε

δυσ εξ ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου που το καλ λος ε δυ

τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ραν σε α

δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε νον σπευ στον ουν

α να α α α στη η η η θι ο πως ι δω κα

α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε εξ α

να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.390*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα ρι

στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και σταυ ρω

πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι στη η ης τω

ω ω ν α α πα α αν των ως α μνος προσ α γο με

νος τη ι ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις

η η λοις προ οσ πη η γνυ υ υ υ ται και την πλε

ευ ρα α αν κε εν τα ται και τω σπογ γω ω προσ ψα

α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε ε πομ βρη η

ἡ ἡ σας τας σι α γο ο νας ρα α πι ι ζε

ε ε ται ο Λυ τρω της του ου ου κο ο ο σμου ου

και υ πο των ι δι ων δου λων εμ παι ζε ται ο ο πλα α

στης τω ων α πα α α αν των ω Δε σπο ο του φι

ι λα α ανθρω ω πι ι α ας υ περ των σταυ ρουν των

πα ρε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε

ε ρα λε ε ε ε γων α α α φες α αυ τοις

την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι

κως πρα α ατ του ου ου ου σιν

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.391*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι πτε

ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω ω

γη τον βα σι λε α της κτι σε ως κα τε ε δι ι

κα σε ε θα να α α α τω μη αι δε σθει ει σα

τας ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ι ας α ας

α να μι ι μνη η η σκω ων προ η σφα λι ι

ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα α υ υ υ υ μιν

ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι

αι αι αν ου νε κρους εξ α α νε ε στη

η η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου

πα σαν μα α λα α κι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α

και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο δι ι

δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει τε ε ε

ε μου αν τι τω ω ω ν ι ι ι α α μα α των πλη η

γα ας μοι ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω

ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε μω ων τε ες

ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουρ γον το ον ε

ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα ρα νο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα κρι τον τον

παν τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο

ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.393*

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι

ο ον ση με ρον εν ερ γου ου ου ου με ε νον κα α

θο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει ται

δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης κα τα α

α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας και νε ε

φρους α δι ι κω ω ως ε τα α ζε ε ε ε ται

ειρ κτη η κα τα α κλει ει ε ε ε ε ται ο την

α α βυ υ σ σον κλει ει ει σας Πι λα τω πα ρι

ι στα α ται ω ω τρο ο μω πα α ρι στα

α αν ται ου ρα νων αι αι δυ υ υ να α α

μει εις ρα πι ζεται χει ρι του πλα σμα α α το ο

ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι

ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και

αι νε ε εκρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε

ε ται ο κα θαι ρε ε τη ης του α α α α

δου ο παν τα φε ε ρων συμ πα α θως και παν τας

σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι

κα κε Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

ο ξα α σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.254*

Ε^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε^{π ρ} τισ υ πο στη σε ται^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν^{π ρ}

Π α σα η κτι σις ηλλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α σε

εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον Χρι ι στε ε^{π ρ} ο

η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε το ο^{ρ Δ}

και γης τα θε με λι ι α συν ε ε τα ρα α α ατ

τε ε ε ε το τα παντα συν ε πα α σχον τω τα πα

αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι^{π ρ} ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο

ο ο ξα α α α σοι π q

ε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε π q υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου χ π q ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π q τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.255*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α παν των θα να τω κα τε δι ι

ι κα σε με γα α α θα α αυμα ο τι ο Κτι στης

του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι ι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου αν υ ψου

ου ται αι ο φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ι να

τους εν Α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα

α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με ε εμ πτο ο ος
Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω ω Λο ο γε ε α ναρ
τω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε

νη η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω

το την καρ δι ι ι ι ι α αν πι ι ι κρωσ και

στε να α ζου ου σα ο δυ νη η ρω ως εκ βα α α

θου ους ψυ υ υ χης πα ρει ας συν θρι ξι κατα ξαι

νοῦ σα α α α κα τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το

δι ο ο και το ο στη η η θο ος τυ υ πτου ου σα

α νε κρα α γε γο ο ε ε ρω ω ωως οι μοι

θει ει ο ο ον τε ε ε κνο ον οι μοι το φω ω ω

ως του ου ου κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ

μω ω ων μου ο Α μνο ο ος του Θε ε ου ουου ου

ο ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω μα των τρο μω συν

ει χο οντο λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη

πτε Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νο ον Χρι

ι στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν σε

α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου ου με ε

ε ε νον σπευ σον ουν α να α α α α στη η η η

θι ο πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι ι

ι η με ε ρον εξ α α να α α στα α α α σιν

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σταυ ρω

ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στη η ης τω ω ω ν α α

πα α αν των ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι

ι δι ι ι α α βου λη η η η σει τοι οis η η η

λοις προσ πη η η η γνυ υ υ υ ται και τη ην

πλε ε ευ ρα α αν κε εν τα α α ται και τω σπογ

γω ω προσ ψα α α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν

να ε ε ε πομ βρη η η η σας τα ας σι α γο ο

να ας ρα α πι ι ζε ε ται ο λυ τρω ω τη ης του ου

ου κο ο ο σμου ου και υ πο των ι ι δι ων δου ουλων

εμ παι ζε ε ται ο ο πλα α στης τω ωων α πα α

α αν των ω ω ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα

α ανθρω ω πι ι ι ας υ περ των στα αυ ρου ουν

των πα ρε ε κα α α λει ει τον ι ι δι ι ο ον Πα

τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α φε ε ες

α αυ τοις την α μαρ τι ι ι α αν τα α αυ την ου
 γαρ οι δα σι εν οι α α α α νο ο ο ο μοι
 τι α δι ικωσπρα α ατ του ου ου ου σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.278*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

ω ω πως η πα ρα νο ο μοσ συ υν α α α

γω ω ω ω γη τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα τε ε

δι ι κα σε ε ε θα να α α α τω μη η αι δε σθει

ει ει σα τα ας ε ε ευ ε ε ερ γε ε σι ι ι

α ς α α ς α α να μι ι μνη η η σκω ων προ η

σφα λι ι ζε ε το λε ε γων προ ος α α αυ

τους λα ο ος μου τι ε ε ποι η η σα α

α υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των εν ε ε πλη η σα α

την Ι ι ου δαι αι αι αν ου νε εκρους ε εξ

α α νε ε στη η σα μο νω ω ω τω ω λο ο ο γω

ου πα σαν μα α λα α κι ι αν ε θε ε ρα α πευ σα

α α και νο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο ο δι

ι δο ο τε εις τι α μνη η η μο νει ει ει τε ε ε

ε μου α αν τι τω ω ων ι ι ι α α μα α α των

πλη γα ας μοι ε ε ε πι θε ε ε εν τες αν τι
 ι ζω ω ω η η ης νε κρου ου ουν τες κρε ε
 μω ων τες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουουρ
 γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ γε ε ε την ως πα
 ρα νο ο μο ον τον νο ο ο μο δο ο ο ο ο την
 ως κα τα κρι τον τον παν τω ω ων βα α α σι ι λε
 ε ε α μα κρο ο ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ
 ρι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ Πά

Παναγώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.280*

και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νάς των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο βε ε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ον μου

στη η ρι ι ο ον ση η με ε ρον εν ερ γου ου ου με ε

νον κα α α θ ο ρα α α α ται ο α να φης κρα

α τει ει ται δε σμει ται ο λυ υ ω ν τον Α α δα α α μ τη

η ης κα τα α α α ρας ο ε ε τα α ζων καρ δι

α ας και αι νε ε φρους α δι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε

ε ε ε ται ο τη η ν α α α βυ υ υ σ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα ρι ι στα α ται ω ω τρο ο μω ω

— “ ρ ι ι στα αν ται αι ου ρα α νων αι

αι Δυ υ υ να α α μει εις ρα πι ζεται χει ρι ι

του πλα σμα α α το ο ος ο ο Πλα α α στης ξυ λω

κα α τα χρι ι ι ι νε ε ε ε ται ο χρι ι

νων ζω ὦν τας και αι νε ε εκρους τα φω κα τα κλει

ει ει ε ε ε ε ε ε ε ται ο κα θαι αι ρε ε

ε τη η ης του Α α α α δου ο παν τα φε ρω

ων συ υμ πα α θω ως και παντας σω ω σα α ας τη

Ἦχος ♭ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα
 ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Π α σα η κτι σις η λλοι ου το φο βω θε ω ρου σα α α
 σε ^{π ρ} εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χρι ι στε ε ^{π ρ} ο
 η λι ο ο ο ος ε ε σκο τι ι ι ζε ε ε ε το

ο ^{ρ φ} και γης τα θε με ε λι ι α ^η συν ε ε τα
 ρα α α ατ τε ε ε ε το ^{π ρ} τα παν τα συν ε πα

α σchon τω τα παν τα κτι ι ι σα α α αν τι ^{π ρ}

ο εκ ου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει

νας Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.505*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο

μος ι να τι με λε τα α α α α κε ε ε ε

να ι να τι την ζω ην των α πα α αν των θα

να τω κα τε δι ι ι κα σε με γα θα α αυ

μα α ο τι ο κτι στης του κο ο σμου εις χει ρας α

νο μων πα α ρα δι ι ι ι δο ο ο ο ται και

ε πι ξυ λου αν υ ψου ου ται αι ο φι λα α

α α αν θρω ω ω ω προς ι να τους εν Α δη δε

σμων ω τας ε λευ θε ρω ω ση κρα α α α ζο ο ο

ον τας μα κρο θυ με Κυ ρι ε δο ο ο ξα α

α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ρου σα η α μεμ πτο ο ος παρ

θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να ρ τω

ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω

ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το την καρ δι ι ι ι

α αν πι ι ι κρωσ και στε να ζου σα ο δυ νη

η ρως εκ βα α α θου ους ψυ υ υ χης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξε νου σα α α α κα τε ε

τρυ υ χε ε ε ε το δι ο και το ο στη η η

θος τυ πτου σα αν ε κρα α γε γο ε ε ρω ω ως

οι μοι θει ει ον τε ε ε κνο ον οι μοι το

φω ω ω ως του κο ο ο σμου ου τι ε δυς εξ

ο ο φθα αλ μω ω ων μου ο α μνο ο ος του Θε

ε ου ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι των α σω ω

μα α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου

ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο

ο ξαα α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου σα ε βο ο ο ο ο α α πι

ι ι κρως Υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε

ε δυ τη ης μορ φη η η ης σου ου φε ρω καθ ο ραν

σε α δι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον σπευ σον ουν α να α α α στη η η η θι ο

πως ι δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε

ρον ε εξ α να α α στα α α α σιν

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.523*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

C η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως παρ

ι στα ται αι αι Πι ι λα α τω και σταυ ρω πα ρα δι

δο ται ο Κτι στης τω ω ω ν α α πα α αν των ως

α μνος προσ α γο με ε νος τη ι ι δι ι ι α α

βου λη η η η σει ^π τοις η η λοις προ ος ^δ πη η

η η γνυ υ υ υ ται και τη ην ^σ πλε ε ευ ρα α αν κε

εν τα α α ται ^Δ και τω ^δ σπογ γω ω προσ ψα α

α αυ ε ε ε ε ται ο ο μα αν να ε επ ομ βρη η

η η σας ^π τας ^σ σι α γο ο νας ρα α πι ζε ται

ο λυ τρω ω τη ης του κο ο ο σμου ου ^χ και υ πο

των ι δι ων δου λων εμ παι ^σ ζε ται ο πλα α στης

τω ων α πα α α αν των ^π ω Δε σπο ο του φιλ

α α αν θρω ω πι ι ^Δ ας ^σ υ περ των σταυ ρουν των παρ

^δ ε κα α α λει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε ε ρα λε ε

ε ε γων α α α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα σι

ιν οι α α α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα

α α ατ του ου ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.525*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μος συ υν α α γω ω ω ω

γη τον Βα σι λε α της κτι σε ε ως κα ατ ε ε δι

ι κα σε ε θα να α α α τω μη αι δε σθει

ει σα τας ε ε ευ ε ε εργε ε σι ι ας ας α να

μι ι μνη η η σκω ων προ η σφα α λι ι ζε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ος

μου τι ε ποι οι η σα α υ υ υ υ μιν ου θαυ

μα των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι αι αι

αι αν ου νε κρους ε εξ α αν ε στη σα μο νω ω

ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα α λα α κι

ι αν ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο ο δι δο τε εις τι α μνη η η μο

νει ει τε ε ε ε μου αν τι των ι ι ι α α

μα α α των πλη γα ας μοι ε ε πι θε ε
 εν τες αν τι ζω η η ης νε κρουν τες κρε μων
 τες ε πι ξυ υ υ λου ου ως κα κου ουρ γο ον το ο
 ον ε ε ευ ε ερ γε ε την ως πα ρα α νο ο μο ον
 τον νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα κρι τον
 τον παν των Βα α α σι ι λε ε ε α μα κρο ο
 ο ο ο θυ υ υ υ με Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα α
 α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.527*

και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νάς των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο βε ε ρον και πα ρα α δο ο ξο ον μυ στη

η ρι ι ο ον ση με ρον εν ερ γου ου ου ου με ε νον

κα αθ ο ρα α α α ται ο α να φη ης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ ων το ον Α α δα α αμ τη ης κα

τα α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι ας και νε

ε φρου ους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε ε ε

ται ειρ κτη η η κα τα α κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει

σας Πι λα τω πα αρ ι ι στα α ται ω τρο ο

μω ω πα αρ ι σταν ται ου ρα νων αι δυ να α α

μει εις ρα πι ζε ται χει ρι του πλα σμα το ο ος ο

ο Πλα α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και αι νε ε

ε κρους τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ε

ται ο καθ αι αι ρε ε ε τη ης του Α α α α

δου ο παν τα φε ε ρω ων συμ πα α θω ως και

παν τας σω ω σα α ας τη ης α α α ρας α νε

ξι κα κε Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

α σοι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος ♯ Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.244/691*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε
ωρ ρου σα σε εν Στα αυ ρω κρε μα με ε νο ον Χρι ι στε
ε ο η λι ι ος ε σχο τι ι ζε ε το ο και
γη ης τα θε με ε λι ι α συν ε τα
ρα α α α α α α α τ τε το τα παν τα συν
ε ε πα α σχον τω τα παν τα α κτι ι ι σα

α α αν τι ^{π q} ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει να ας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ^{π q}

^χ Ε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{π q} υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ^{χ π q} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π q} τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.245/692*

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{χ Δ} ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ

Λ α ος δυσ σε βης και πα ρα α α νο μος

ι να α τι ι με λε τα κε ε να α ι να α τι ι την

ζω η η ην των α πα α α αν των θα να

α τω ω κα τε δι ι ι κα α α α σε με ε

ε γα α α θα α αυ μα α ο τι ο κτι στης του ου κο

ο ο σμου εις χει ρας α νο μων πα α ρα δι

ι ι δο ο ο ο ται και ε πι ξυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι ι λα αν θρω ω ω ω πος

ι να τους εν α α α δη δε σμω ω ω τας ε λευ θε

ρω ω ση κρα α α α α α ζο ο ο ον

τας μα κρο ο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ρου σα η α με εμ πτος Παρ

θε ε ε νο ος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α να αρ

τω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε ε νη

μη η τρω α σπλα α αγ χνα ε ε τε τρω ω το την καρ

δι ι ι α αν πι ι κρω ως και στε να α α ζου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ υ χη ης πα

ρει ας συν θρι ξι κα τα ξαι αι νου ου σα α κα

τε τρυ υ υ χε ε ε ε το δι ο και το

στη η θο ος τυ υ πτου ου ου σα α νε κρα γε γο ο ο

ε ρω ω ω ως οι οι μοι θει ει ο ο ον τε ε

ε κνο ον οι μοι το φω ω ω ως του ου ου χο ο ο

σμου ου τι ε ε δυ υς ε ε εξ ο ο ο φθαλ μω ων

μου ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο θεν αι στρα τι

αι των α σω ω μα α α των τρο ο ο μω συν ει χο

ον το λε ε ε ε γου ου ου ου σαι α

κα τα α α λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ο

ο ο ξα σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου ου βλε που σα κρε ε ε μα α με ε νον

Χρι ι στε ε σε το ον πα α αν τω ων κτι στη ην και

αι Θε ε ε ο ον η σε α σπο ο ρω ω ως τε κου

ου σα ε βο ο ο α α πι ι κρω ω ω ως Υι

ε ε ε ε ε ε μου ου ου που ου το ο κα α

α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ υ υ τη ης

μορ φη η η ης σου ου φε ρω κα θο ρα α α α

α αν σε α δι ι ι ι ι κως σταυ ρου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νον σπευ σο ον ουν α να α

α στη η η η η θι ι ο πωως ι δω κα α

γω σου τη ην εκ νε κρων τρι ι η η με ε ε ρον

εξ α να α α α α α α α α στα σιν

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.272/719*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η η με ε ε ρον ο Δε σπο της της κτι ι σε

ε ως πα ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α

τω και σταυ ρω ω ω ω πα α ρα α δι δο ο ται ο

κτι στη ης τω ων α πα α α αν των ως α μνο ος

προσ α γο ο με ε νος τη ι δι ι ι ι α

α βου λη η η η σει τοις η η η λοις προσ πη

η η γνυ υ υ υ ται αι αι αι αι αι και αι αι αι την πλε

ευ ραν κεν τα α α α α ται αι και τω σπο

ο ο ο ογ γω προσ ψα αυ ε ε ται αι ο μαν

να α ε ε πομ βρη η η η σας τας σι α

γο ο ο ο νας ρα α πι ι ξε ε ται αι ο λυ τρω

της του ου κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι

ων δου ου ου ου λων εμ παι αι αι αι ξε ε ε ε ται

ο πλα α στη η ης των α πα α α αν των

ω ω Δε ε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α ανθρω ω

πι ι ι ας υ πε ε ερ των σταυ ρουν των πα ρε

κα α α α α λει ει τον ι ι δι ι ι ον

Πα τε ε ρα λε ε ε ε γων α α α α φες

α αυ τοι οις την α μα αρ τι ι ι α α αν τα

α α αυ τη ην ου γαρ οι δα σι εν οι α α
 α α νο ο ο ο μοι οι τι α δι ι κως πρα α α
 α α ατ του σι

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.274/721*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι
 Υι υι ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι
 ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α
 τι

ω ω ω πω ω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν
 α α γω ω γη τον βα σι λε α της κτι ι σε ε

ως κα τε δι ι κα α α σε ε θα α να α α

α α α α α α τω μη η αι δε σθει ει ει

σα τας ευ ε ερ γε ε σι ι ι α ας α ας α να

μι μνη η η η η σκων προ η σφα λι ι ξε ε

το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα ο ο ο

ο ος μου τι ε ποι η σα υ μι ιν ου ου θα

αυ μα α α α των ε νε ε ε πλη η σα την Ι ι ι

ι ου δαι αι αι αι α α αν ου ου ου νε ε κρους

εξ α νε ε στη η η σα μο ο νω τω ω ω λο ο

ο ο ο ο ο γω ου πα σα αν μα α λα

χι ι ι α αν ε θε ρα α πε ε ευ σα α και αι νο

ο ο ο ο ο ο ο σον τι ι ι ου ουν μοι αν

τα πο δι ι ι ι ι ι δο ο τε εις τι

ι α α μνη η μο ο νει ει ει τε ε ε ε ε μου ου αν

τι τωων ι α α μα α α α των πλη γα ας μοι

οι οι ε ε πι ι θε ε ε ε ε ε ε εν τες

αν τι ι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε ες κρε μω

ων τε ες ε ε πι ι ξυ υ υ υ λου ου ου ως κα κου ου ου

ουρ γο ον το ον ευ ερ γε ε ε ε ε ε ε

τη η η η ην ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον

νο ο μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι
 τον τον πα τω ω ων βα α α σι ι λε ε ε α
 μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ε Κυ υ ρι ι ε
 δο ο ο ο ο ο ξα σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.276/723*

και αι αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει
 και αι ει εις τους αι αι ω ω ω ναας των αι ω ω
 ω νω ω ω ω ω ων α α μην
 Φ ο βε ε ρον και πα ρα δο ο ξον μυ υ στη η
 ρι ι ο ον ση η η με ε ε ε ρο ο ον εν ερ

γου ου με ε νο ον κα α θο ρα α α α ται ο

α να φης κρα α τει ει ει ει ται δε ε σμει ει ει ει ει

ει ει ται ο λυ υ υ υ ω ων τον Α δα α αμ τη

ης κα α τα α α α α α ρας ο ε τα α α

ζων καρ δι ι α ας και νε ε φρους α δι ι ι κως ε

τα α α α α α ζε ε ε ε ται ειρ

κτη η η η κα τα κλει ει ε ε ε ε ε ε ε

ται ο την α α α α α βυ υσ σο ον κλει ει

ει ει ει ει ει σας Πι λα α α α τω πα α

ρι ι στα α ται ω ω ω ω ω τρο ο ο

ο ο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου ρα α

νω ω ω ων αι αι δυ υ να α α α α α α α

μεις ρα α πι ξε ται χει ρι του πλα α σμα α α τος ο

Πλα α α στη ης ξυ λω ω κα α τα κρι ι ι

νε ε ε ε ται ο κρι ι νων ζω ων τας και αι νε

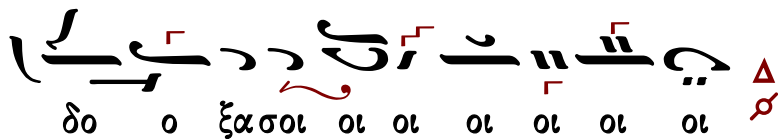
ε ε κρους τα α φω ω ω κα τα κλει ει ε ε

ται ο κα θαι ρε ε ε ε τη ης του Α α

α α δου ο παν τα φε ε ρω ω ων συμ πα α θω ω

ω ως και παν τας σω σα ας τη ης α α ρα ας α

νε ξι ι ι ι κα α α α κε ε Κυ υ ρι ι ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

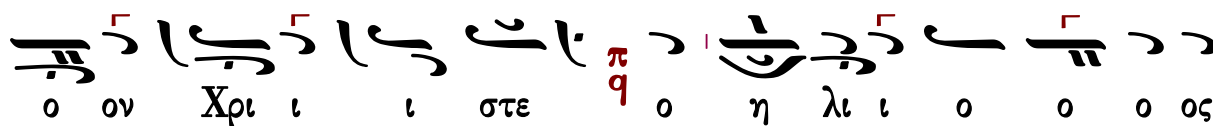
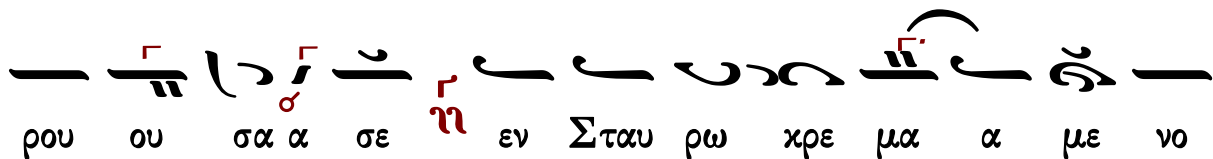
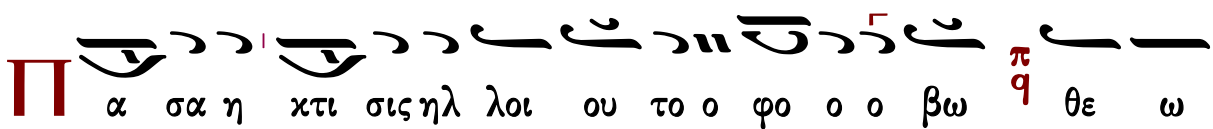
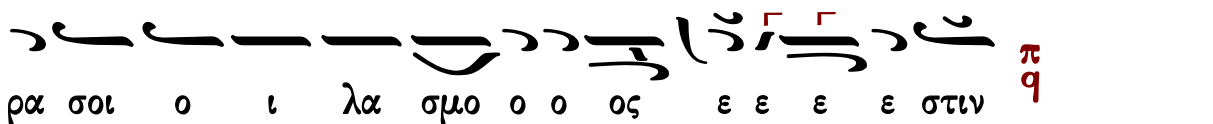
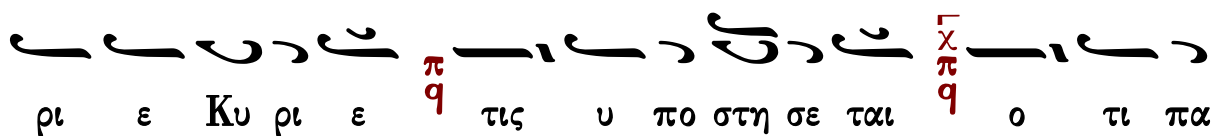
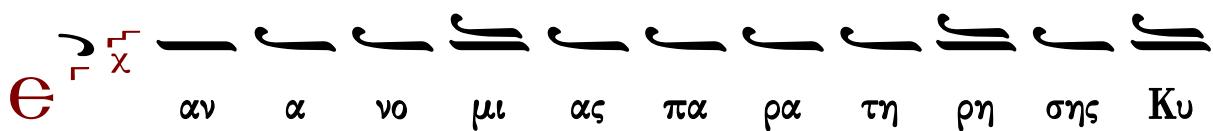
Εἵσοδος

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι

* και οὕτω

α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π q τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.127*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μω ων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε

το δι ο και το στη θος τυ πτου ου σα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι εδυσ εξ ο φθααλ μω ωων μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χοντο λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που τοκαλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευ στον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Ἦχος λ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.144*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι λα α α τω και Σταυ

ρω πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι ι

στη η ης τω ω ω ν α πα α αν των ως α μνος προς

α γο με ε νος τη ι δι ι ι ι α α βου λη η

η σει τοις η η η λοις προς πη η η η γνυ υ

υ ται και την πλε ε ευ ρα α αν κεν τα α α ται

και τω σπο γ γω προς ψα α αυ ε ε ε ται ο ο ο

μα αν να ε ε πομ βρη η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ε ται

ο λυ τρω τη ης του ου ου κο ο ο σμου ου και

υ πο των ι δι ων δου ου ου λων εμ παι ζε ε ται αι

ο ο ο πλα α στης τω ων α πα α αν των ω ω

ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α αν θρω πι ι ι

ας υ περ των σταυ ρου ουν τωων πα ρε κα α α

λει ει τον ι ι δι ι ι ο ο ο ον Πα τε ε ρα

λε ε ε γων α α α φε ε ες αυ τοις την

α μαρ τι ι ι αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι ιν οι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι ι

κωςπρα α ατ του ου ου σιν

Δόξα...

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.146*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

ω πως η πα ρα νο μος συ να α α γω γη

τον Βα σι λε α της κτι ι σε ε ε ως

κα α τε ε ε δι ι ι ι κα σε θα να α α α α

τω μη αι δε σθει ει σα τα ας ε ε ε ευ ε ερ

γε σι ι ι ι ας ας α να μι μνη η η σκω ων προ

η σφα λι ι ξε ε ε το λε ε ε γων προ ος α

α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α

α υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η η

σα α α α την Ι ι ου δαι αι αι αι αι αν

ου νε κρους ε ε ξα α νε ε στη η η σα

μο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ου πα σαν

μα λα α κι αν ε ε θε ε ε ρα α α α πευ

σα α και νο ο ο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο

δι ι δο ο ο ται εις τι α μνη η η μο νει ει

ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α μα α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι

θε ε ε ε εν τες αν τι ζω η η ης νε κρου

ΟΥΟΥΝ ΤΕΣ ΧΡΕ ΜΩ ΩΝ ΤΕ ΕΣ Ε ΠΙ Ι ΞΥ Υ

υ λου ουως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ο ο ον τον νο

ο μο δο ο ο ο ο την ως κα τα χρι τον των

πα αν τω ω ων Βα α α σι λε ε ε α ♂ Μα

χρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ με ⁹ Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν...

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο ο ο βε ρον και πα ρα α δο ο ο ξον μυ

στη η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε

ρον ε νερ γου ου ου ου ου με ε ε ε νον κα α

θο ρα α α α α ται ο α να φης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης

κα τα α α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας

και αι αι νε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α α

α ζε ε ε ε ται ειρ κτη η η κα τα α

κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α α α βυ σσον κλει

ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι ι στα α α ται

ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου

ρα νων αι αι αι αι δυ υ υ να α α μει εις ρα

πι ζε ται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος ο πλα

α α στης ξυ λω κα α τα χρι ι ι νε ε ε

ε ται ο χρι νων ζω ων τας και αι νε ε ε κρους

τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ται ο κα θαι

ρε ε ε ε τη ης του Α α α α α δου ο παν τα

φε ε ρωνν συ υ υμ πα θως και παντα σω ω σαα
 ας τη ης α α α ρα ας Α νε ξι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι κα α κε Κυ υ ρι ι ε
 δο ο ο ξα α σοι οι οι οι οι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ♭ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μεγάλη Εβδομάς
 2004 σ.173*

ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
 ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν
 Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου ου ου ου το ο φο

ο ο βω θε ω ρου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα με ε

νον Χρι ι στε ο η λι ι ος ε σκο τι ι ζε ε το

ο και γης τα θε με ε λι ι α συν ε τα ρα

α ατ τε ε ε ε το τα παν τα συν ε πα α σχον

τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α α αν τι ο ε

κου σι ως δι η μας υ υ πο ο μει ει να ας Κυ ρι ι ε

δο ο ο ξα α α α σοι

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον π q τὸ ἴδιον

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.174*

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Λ α ο οςδυσ σε βη ηςκαι πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε ε να ι να

τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να τωκα τε δι

ι ι κα α α α σε με γα α α θα α αυμα

ο τι ο κτι στης του ου κο ο ο σμου εις χει ρας α νο

ο μωων πα ρα δι ι ι δο ο ο ο ται και ε πι

ξυ λου α νυ ψου ου ται αι ο φι λα α αν θρω ω ω ω

πος ι να τους εν α α δη δε σμω τας ε λευ θε ρω

ω ση κρα α α α ζο ο ο ον τας μα κρο θυ με

Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

η με ρον σε θε ω ω ρου ου ου σα η α με ε εμ

πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Σταυ ρω Λο ο γε ε α ναρ

τω ω ω ω ω με ε ε ε νον ο δυ ρο με ε νη

μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε ε τρω ω το την καρ

δι ι ι αν πι ι κρω ως και στε να α ζου ου ου

σα ο δυ νη η ρως εκ βα α α θους ψυ χη ης

πα ρει ας συν θρι ξι κα τα α α ξαι αι νου ου σα κα

τε τρυ υ υ υ χε ε ε ε το δι ο ο και το

στη θος τυ υ πτου ου σα α νε κρα α γε ε ε γο ε ε

ρω ω ω ως οι μοι θει ει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι οι οι μοι το φω ω ω ω ως του ου κο ο ο

μου ου τι εδυσ εξ ο φθαλ μω ωων μου ο α

μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο θεν αι στρα τι αι

των α σω ω μα α α των τρο μω συν ει χο ον το λε ε

ε ε γου ου ου ου σαι α κα τα λη πτε Κυ ρι ι ε

ε δο ο ο ξα α α α σοι

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι ι

στε σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο

ρω ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Ὑι ε ε ε μου ου ου ου που ου το

κα α α αλ λο ο ο ος ε ε ε δυ της μορ

φη η η η ης σου ου ου φε ρω κα θο ρα α αν σε

α δι ι ι ι κω ω ως σταυ ρου ου με ε ε ε νον

σπευ σον ουν α να α α στη η η η θι ο πως ι

δω κα α γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον εξ α α

να α α στα α α α σιν

* Ὑι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε ε δυ τη

ης μορ φη η η ης σου ου

Ἦχος λ π Πα χ

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι ι λα α α τω και Σταυ

ρω ω πα ρα δι ι δο ο ται ο κτι στης των α α α

πα α αν τω ων ως α μνος προσ α γο με ε νος τη ι

δι ι ι α α βου λη η η η σει τοις η η λοις

προσ πη η η η γνυ υ υ υ ται και την πλευ ρα α αν κε

εν τα ται και τω σπο γ γω ω προσ ψα α αυ ε ε ε

ε ται ο μαν να ε πομ βρη η η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ξε ε ται ο λυ τρω της

του κο ο ο ο σμου και υ πο των ι δι ων δου λων εμ

παι ξε ε ται ο πλα α στης των α πα α α αν των

ω Δε σπο ο του φι λαν θρω πι ι ι α ας υ περ

των σταυ ρουν των πα ρε κα α α λει τον ι δι ον Πα τε ε

ρα λε ε ε ε γων α φες α αυ τοις την α μαρ

τι ι ι α αν τα α αυ την ου γαρ οι δα σιν οι α

α νο ο ο ο μοι τι α δι ι κως πρα α ατ του ου

ου ου σι

Ἦχος λ π Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.198*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

ω πω ως η πα ρα α νο ο μο ος συν α γω

ω γη τον βα σι λε α α τη ης κτι σε ε

ω ως κα τε δι κα σε ε θα α να αα α α τω μη

αι δε σθει ει ει σα τας ευ ερ γε σι ι ι ι α α ας

ας α να μι μνη η η η η η σκων προ η σφα

λι ι ξε ε το λε ε γων προ ος α α αυ τους λα

ο ος μου τι ε ποι η η σα υ υ μι ι ι ιν ου

θαυ μα α α των εν ε ε πλη η σα α την Ι ι ου δαι

αι αι αι αν ου νε κρους εξ α νε στη η σα α μο ο

νω ω ω τω ω λο ο ο γω ου πα σαν μα λα

κι αν ε θε ρα πευ σα και αι νο ο ο ο ο σον

τι ουν μοι αν τα πο δι ι δο ο τε εις τι α μνη

μο νει ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α α μα α α των πλη γα α ας μοι οι ε ε

πι θε ε ε εν τες αν τι ζω ω η ης νε κρου ου ουν τε

ες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ υ υ υ λου

ου ως κα κου ουρ γο ον το ο ον ε ε ευ ε ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ον τον νο ο

μο δο ο ο ο την ως κα τα α κρι ι ι τον τον παν

των βα σι λε ε ε ε ε α α μα κρο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μα κρο ο θυ υ

με ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Καὶ νῦν...

Ἦχος λ Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.200*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Φ ο βε ε ε ρον και πα ρα α δο ο ξον μυ στη η ρι ι

ο ον ση η με ε ρον εν ερ γου ου ου ου με ε νον κα

θο ρα α α α ται ο α να φης κρα α τει ται δε σμει

ει ει ει ται ο λυ ων τον Α δα α α αμ τη ης

κα τα α α α ρας ο ε τα α α ζων καρ δι ι α ας

και νε ε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α ζε ε

ε ε ται ειρ κτη η η κα τα κλει ει ει ει ε ε ε ε

ται ο την α α α βυ υσ σον κλει ει ει ει σας Πι

λα τω πα ρι ι στα α ται ω τρο ο μω ω πα α

ρι ι στα α αν ται ου ρα νων αι αι αι δυ υ υ

να α α μεις ρα πι ζεται χει ρι του πλα σμα α
 α το ο ος ο ο πλα α α στης ξυ λω κα τα κρι
 ι ι νε ε ε ε ται ο κρι νων ζω ων τας και
 αι νε ε ε κρους τα φω πα ρα δι ι δο ο ται ο
 κα θαι ρε ε ε ε ε της του α α α α δου
 παν τα φε ρω ων συ υ υμ πα α θως και παν τας σω ω
 σα α ας τη ης α α α ρας α νε ξι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α νε ξι ι κα α κε
 Κυ υ υ ρι ι ε δο ξα σοι οι οι οι

Φ ω ω ως ι ι ι ι λα α α α ρο ο

ο ο ον α α α γι ι ι ι ι α α α ας

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α ακα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

— — — — — — —
ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

  — — — — —
ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

 — — — — — —
Πα α α α τε ε ε ε ε ε ρα α α α α

 — — — — — —
Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ο ον Πνε ε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

— — — — — — —
ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

— — — — — — —
α α α σι ι ι ι ι και αι αι αι ροι οι

—   — — — —
οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

 ως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα

 να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα

κα ρος Ι η σου ουου Χρι ι ι ι στε ελ θο

ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο κο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Ἑσπέραις προκείμενον](#)

Λουκάς Λουκά

Θίς τὸν Ὑτίχον

Ὑτιχηρὰ αὐτόμελα

Πέτρου Βυξαντίου

Ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε κρον ο Α ρι μα

θαι ας κα θει ει λε την των α πα αντων ζω ην σμυρ νη

και σιν δο νι σε Χρι στε ε κη δευ σε και τω πο θω

η πει γε το καρ δι α και χει ει λη σω μα το α κη

ρα τον σου πε ρι πτυ ξα σθαι ο μω ως συ στελ λο

με νος φο βω χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη συγ

κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ ναμιν και περι ε ζω ω ω σα α α

το

Ο τε ε εν τω τα φωτω και νω υ περ του παν

τος κατε τε ε θης ο Αυ τρω τη ης του παν τος Α δης

ο παγ γε λα στος ι δων σε ε πτη ξεν οι μο χλοι

συν ε τρι βησαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι μνη μα τα η

νοι χθη σαν νε κροι αν ι σταν το το τε ε ο Α δαμ

ευ χα ρι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο ξα τη

συγ κα τα βα σει σου φι λαν θρω πε

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

Ο ο τε εν τω τα φωσαρ κι κως θε λων συν

ε κλεισθης ο φυ υ σει τη της θε ο τη τος με

νων α πε ρι γραπτος και α δι ο ο ρι στος τα θα να

του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παντα ε

κε νωσας Χρι στε βα σι ι λει α το τε ε και το Σαβ βα

τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

ο ξης και της σης λαμ προ τητος η η ξι ωσας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον

ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι αν σου και

τον λι θον του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις

σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χευ σαν ο μω

ωστη η μων σωτη ρι ι α χαι ρου σαι ε βο ων σοι

δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Δοξαστικὸν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ

β' χορὸς

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.371*
(διασκευή Γερασίμου μοναχοῦ)

Ο ο ο ο τε ε ε εκ του ου ξυ λου ου σε

ε νε ε ε χρον ο ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμυ υ υ υρ νη και σι ιν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω

πο ο ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι

χει ει ει λη σω ω ω ω μα το α α κη ρα α τον

σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο ο μω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι

αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ ναμιν και πε ρι ε ζω ω ω σα α α

το

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω τω

ω και αι αι νω υ πε ερ του παν τος κα α τε ε

τε ε ε θης ο Λυ υ τρω ω ω τη η ης του

παν τος α α α α δης ο πα αγ γε λα α στος ι

δω ων σε ε ε ε ε πτη η η η ξεν οι μο

χλοι οι οι συ υν ε τρι ι βησα α αν ε θλα σθη η σα αν

πυ υ υ λαι μνη η η η ματα η η νοι χθη η σαν

νε κροι α αν ι ι ι στα α α αν το το ο ο

ο ο τε ε ο Α δαμ ε ευχα α ρι ι ι στως χαι αι

αι ρων αν ε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ

κα τα βα ασει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τισ ουσα λευ θη η η σε ε ε ται

Ο ο ο ο τε ε ε εν τω ω τα φω ω σα

αρ κι ι ι κως θε ε λων συν ε κλει σθη ης ο ο

φυ υ υ σει τη ση ης θε ε ε ο τη η τος

με ε ε ενων α πε ε ρι γρα α πτος και α α δι ι

ο ο ο ρι ι ι ι στος τα θα να α α του ου α

πε ε κλει σα α ας τα μει α α και αι α α

δου α α α α παν τα ε ε κε νω ω σας Χρι στε βα α

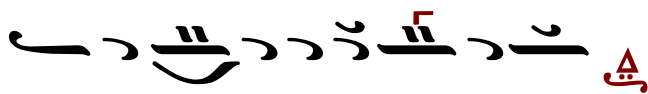
σι ι ι λει ει ει ει α το ο ο ο ο τε ε και

το Σαβ βα α τον του ου ου το θει ει ει ας ευ

λο γι α ας και αι δο ο ο ξης και της σης λαμ προ

οτη τος α α α ξι ι ω ω ω σον

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ε ρων

ο ο ο ο τε ε αι αι δυ υ να μει εις σε

ε Χρι ι ι στε πλα α νον υπ α νο μων ε ε

ω ω ω ρων συ κο ο φα α αν του με ε νον ε

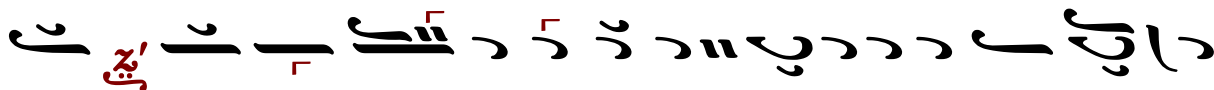
ε ε ε φριτ τον τη ην α φα α τον μα κρο ο θυ υ μι

ι ι α α α αν σου και τον λι ι ι θο ον του

μνη η μα το ο ος χερ σι σφρα α γι ι σθε ε εν

τα αι αι αι αις σου την α α κη ρα α τον πλευ ραν ε

ε λο ο ογ χε ε ε ευ σαν ο ο ο ο ο μω ω σ τη

η μων σω ω τη η ρι ι ι α χαι αι αι ρου σαι

ε βο ωων σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα α

σει σου Φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

β' χορός

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α ααν των ζω ω ην

σμου υ υ υρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ωως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω χαι αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α ασει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το ε νε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ ναμιν και πε ρι ι ε ζωσατο

Ο ο τε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

τος κα τε τε ε θης ο λυ τρω τη ης του παν τος

Α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε ε ε πτη η ξεν

οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι

μνη μα τα η νοι χθη σαν νε κροι α νι ι στα αν το το

τε ε ο Α δαμ ευ χα ρι ι στως χαι ρων α νε βο α

σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

 K αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

 η τις ου ουσα α λευ θησεται

 O ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν ε

 κλει σθης ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων

 α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να

 του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

 κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α το τε ε και το

 Σαβ βα τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

 ο ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω ο ι κ ω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο ο τη η τα ημερων

Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α

νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φριτ τον

την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον

του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις σου την α

κη ρα τον πλευ ραν ε λο ο γ χευ σαν ο μω ω σ τη η μων

σω τη ρι ι α χαι ρου σαι ε βο ω ν σοι Δο ο ο

ξα τη συ γ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Ο ο ο ο τε ε εκ του ξυ λου σε νε κρον

ο Α ρι μα θαι αι αι ας κα θει ει ει λε την των

α πα αν των ζω ην σμυ υ υρ νη και σι ι ιν

δο νι σε Χρι στε ε κη η δε ευ σε και τω πο

ο θω η η πει γε το καρ δι α και χει ει ει λει

σω μα το α κη ρα τον σου πε ρι πτυ υ ξα α σθαι ο

μω ως συ στελ λο με νος φο ο ο βω χαι ρων α νε

βο α σοι δο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι

λαν θρω πε

Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το ν' εν ε δυ σα το Κυ ρι

ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε ε εν τω τα φωτω και νω υ περ του

παν το ο ος κα τε τε ε ε θης ο λυ τρω τη

ης του παν τος α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε

ε ε πτη η ξεν οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε

θλα σθη σαν πυ υ υ λαι μνη μα τα η νοι χθη σαν νε κροι

α νι ι στα αν το το τε ε ο Α δαμ ευ χα

ρι ι ι στως χαι ρων α νε βο α σοι δο

ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νην η τις ου ουσα α λευ θη σε ται

Ο ο τε ε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων

συν ε κλει ει ει σθης ο φυ υ υ σει τη της Θε ο τη

τος με νων α πε ρι γρα πτος και α δι ο ρι ι στος

τα θα να του α πε κλει σας τα μει ει α και α

α α δου ου α παν τα ε κε νω σας Χρι στε βα σι

ι λει ει α το ο ο τε και το Σαβ βα τον του ου

το θει ας ευ λο γι ας και δο ο ξης και

της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι ε

εις μα κρο τητα η με ρων

Ο ο τε ε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον

υπ α νο ο ο μων ε ω ω ω ρων συ κο φαν του με

νον ε φριτ τον την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν

σου και τον λι θον του μνη ματος χερ σι ι σφρα γι

σθε εν τα αις σου την α κη ρα τον πλευ ραν ε λο

ογ χε ευ σαν ο ο ο μως τη η μων σω τη ρι ι

α χαι ρου σαι ε βο ων σοι δο ο ξα τη

Δοξαστικόν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

μέλος ἄργον

ἦχος 𐤀𐤍𐤔𐤕 𐤁𐤏𐤕

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.168*

σε ε νε ε ε χρον ο ο α ρι μα θαι α αςκα

ζω ω ην σμυ υ υ υρ νη και σε εν δο νι ι σε Χρι

ο θω ω η πει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει

 ει ει λει σω ω ω μα το α α κη ρα α τον σου

πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω ω

ω ως συ στελ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι αι

ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη συγ κα

τα βα ασει σου φι ι ι λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

μέλος ἀργὸν

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.150*

Ο ο ο ο τε ε ε ε ε ε εκ του ου ου

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε κρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α αν των ζω ω ην

σμου υ υ υρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νε

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ωως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω χαι αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξά τη συγ κα τα βα α ασει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

ἐπιστροφή

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

μέλος ἁργὸν

Ἦχος Δι' ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.203*

Ο ο ο ο τε ε ε ε εκ του ου ξυ λου ου

σε ε νε ε ε κρον ο Α ρι μα θαι α ας κα α

θει ει ει λε την τω ων α α α πα α αν των

ζω ω ην σμυ υ υ υρνη και αι σι ιν δο νι ι σε Χρι

στε ε ε ε κη η η δε ε ε ευ σε και τω πο ο

ο θω ω η πει ει γε το ο ο καρ δι α α και αι χει

εἰ εἰ λει σω ω ω ω μα το ο α α κη ρα α τον
 σου πε ρι ι πτυ υ υ ξα α α α σθαι ο μω ω
 ως συ υ στέλ λο με ε νο ος φο ο ο βω χαι αι
 αι ρων α νε βο α α σοι οι δο ο ο ξα τη
 συγ κα τα βα ασει σου ου φι ι ι λα αν θρω ω ω
 πε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικὸν

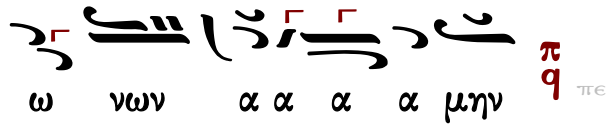
Πέτρου Ἐφεσίου

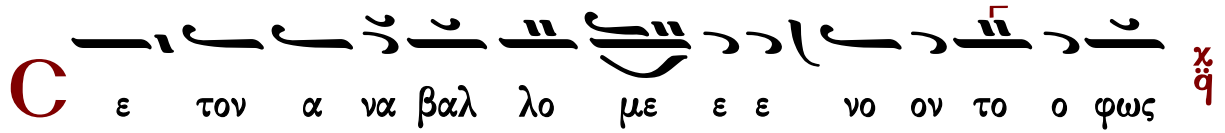
Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

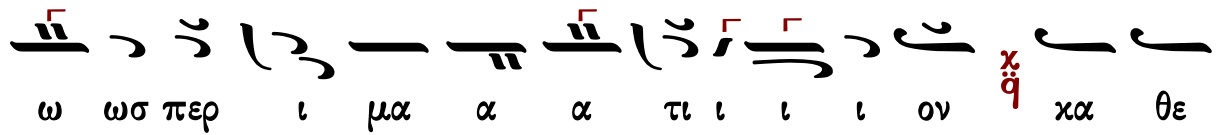
Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.395*

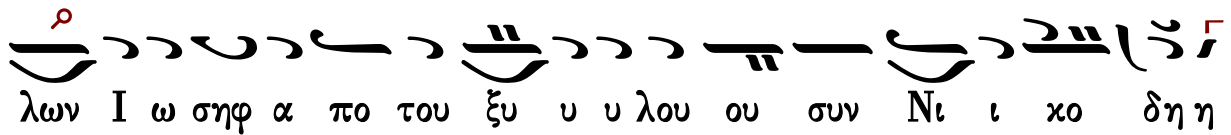
Δ ο ο ο ο ο ξα' Πα α τρι ι και Υι υι ω
 και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π̣

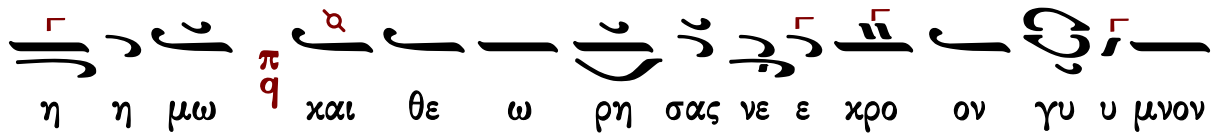

αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

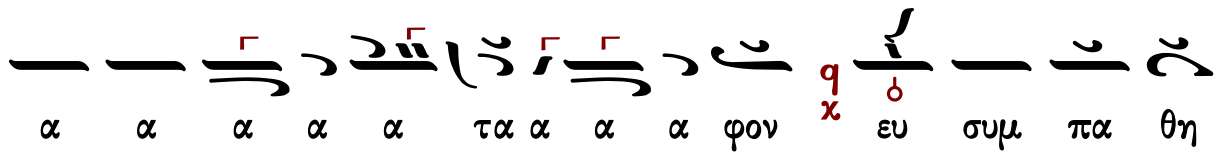

ωνων α α α α μην πτε

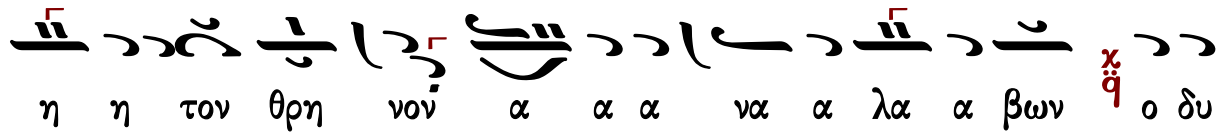

ε τον α να βαλ λο με ε ε νο ον το ο φως

ω ωσ περ ι μα α α τι ι ι ι ον κα θε

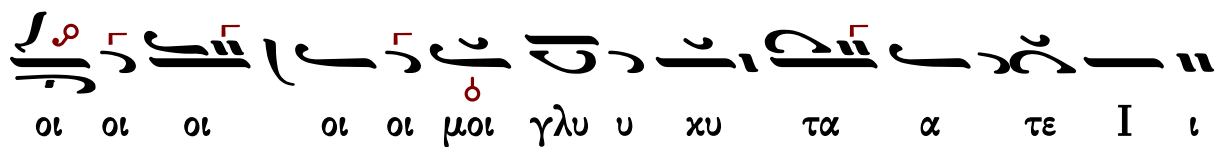

λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο δη η

η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον γυ υ μνον

α α α α α τα α α α φον   ευ συμ πα θη

η η τον θρη νον α α α να α λα α βων ο δυ

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου ^χ₉ ον προ μι κρου ο ο η η

λι ι ος ^Α₉ εν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον θε

α σα α με ε νος ^Α₉ ζο ο ο φον πε ρι ι

ε ε ε βα αλ ελ ε ε το ^π₉ και η η γη τω

φο ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι νε

το ^π₉ και δι ερ ρη η γνυ υ το να ου το κα

α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα ^π₉ αλλ ι

δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε ^χ₉ δι ε με ε

κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ον τα θα α να

α α τον ^π₉ πω ω ως σε κη δε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου ^πη η η πω^ς σιν δο ο ο

σι ιν ει λη η η η σω ^πποι αις χερ σι δε προ ος

ψα α αυ σω ^χτο σον α α κη η η ρα α τον σω

ω ω ω μα ^πη ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη

ση ε εξ ο ο ο δω οι κτι ι ι ιρ μον ^χμε γα

λυ νω ω τα πα α α α θη η η η σου ^χυ μνο

λο ο γω ω και τη ην τα φη η η ην σου ^πσυν τη

Α να στα α α σει ει κρα α αυ γα α α α α

ζων ^χKυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^π

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νωων α α μην π ρ

Σ ε τον α να α βαλ λο με ε ε νο ον το ο

φως κ ρ ω ως περ ι μα α α τι ι ι ον κ ρ κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η μω π ρ και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ υ μνον α α α α α τα α α φον ρ κ ευ συμ

πα θη η η η τον θρη νο ον α α α να λα α

βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε ε

ε γεν οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι η η η η σου ον προ ο μι ι

χρου ου ο ο η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ

ρω κρε μα με νον θε α α σα α με ε ε νος

ζο ο ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ λε ε ε

το και η η γη τω φο ο ο βω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ ρη

η γνυ υ υ το να ου ου το κα α τα α πε ε ε

ε ε τα α α σμα ^{π q} αλλ ι δου ου νυ υν βλε ε

ε πω ω ω σε ^{χ q} δι ε με ε ε κου ου σι ι ι

ω ως υπ ελ θο ο ον τα θα α να α α τον ^{π q} πω

ω ως σε ε κη δε ε ευ σω ω ω Θε ε ε

ε ε μου ^{π q} η η η πω ως σιν δο ο ο σι ι ιν

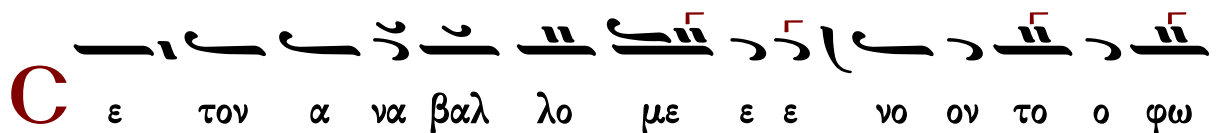
ει λη η η σω ^{π q} ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα

α αυ σω το σον α κη η η ρα α τον σω ω ω

μα ^{π q} η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση εξ

ο ο ο ο δω οι κτι ι ιρ μον ^{χ q} με γα λυ

νω ω τα πα α α θη η η η σου ^{χ q} υ μνο λο

ως ως πε ερ ι μα α α τι ι ι ι ον καθ

ε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου συν Νι

ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε κρον

γυ υ υ μνον α α α α τα α α α φον ευ συμ

πα θη η η τον θρη νο ον α α α να α λα α

βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε λε ε ε ε

γεν οι οι οι οι οι μοι οι γλυ κυ τα α τε

Ι ι η η η η η η σου ον προ μι

κρου ο η η λι ι ι ος εν στα α α αυ ρω

κρε μα με νον θε α α σα α με ε ε ε νος ζο ο ο

φο ον ^γπε ρι ι ε ε βα α α αλ λε ε ε ε

ε το ^πκαι η η γη τω φο ο ο βω ω ε ε κυμαι

αι ε νε ε το ^πκαι δι ε ερ ρη η γνυ υ υ

το να ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α

σμα ^παλλ ι δου νυν βλε ε ε πω ω ω ω σε ^χ

δι ε με ε κου ου σι ι ι ω ως ^Δυπ ελ θο ο ον

τα θα α να α α τον ^ππω ω ως σε ε κη δε

ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου ^πη η η πω ως

σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^πποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω το σον α α κη η η

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Σ ε ε τον α να βαλ λο με ε νο ον το ο φω ως

ω ωσπερ ι ι μα α α τι ι ι ι ον καθ ε λων Ι

ω σηφ α πο του ξυ υ υλου ου συν Νι ι ι κο δη η η η

μω και θε ω ω ρη η σας νε ε κρον γυ υ υμνον α α

α α α τα α α α φον ευ συ υμ πα θη η

η τον θρη η νο ον α α α α να α λα α βων

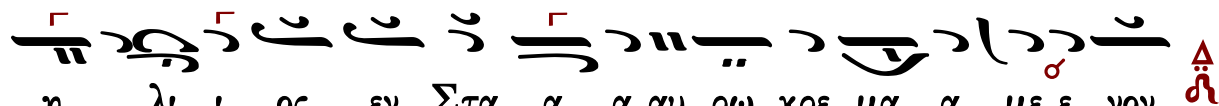
ο δυ ρο με ε ε νος ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα α τε Ι ι

ι ι η η η η σου ον προ μι ι κρου ου ο η

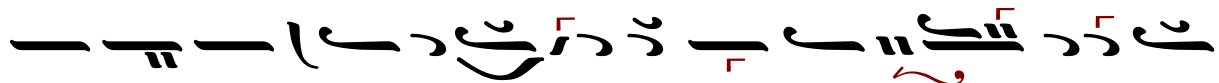
η λι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε μα α με ε νον

θε α σα α με ε νος ζο ο ο φο ον πε ρι

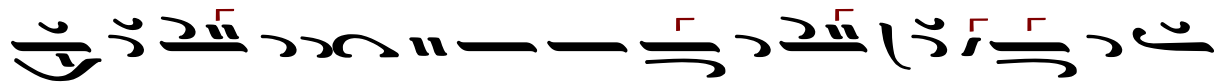
ι ι ε βα αλ λε ε ε το και η η γη η τω

φο ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι αι αι νε

το ο ο και αι δι ερ ρη η γνυ υ το να α

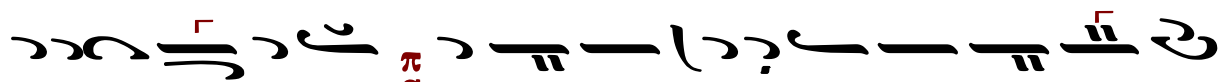
ου το κα α τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω ω σε δι ε

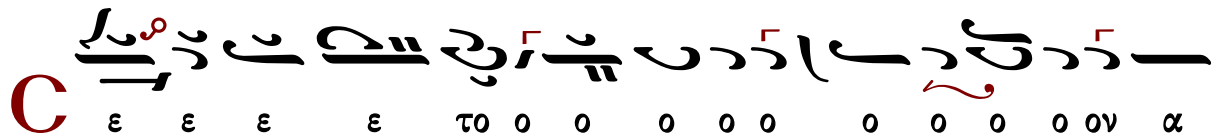

με ε ε κου ου σι ι ι ω ως υπ ελ θο ο ον τα θα

α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε ε ευ σω

ω ω Θε ε ε ε ε μου ^π η η η πωως σιν δο ο
 ο σι ι ν ει λη η η η σω ^π ποι αις χερ σι δε προ οσ
 ψα α αυ σω το σον α α κη η η ρα α α τον σωω
 ω ω μα ^π η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη
 ση ε ε ξο ο ο ο δω ω οι κτι ι ι ιρ μον ^χ με
 γα α α λυ νω ω τα πα α α α θη η η η
 σου ^χ υ μνο λο ο γω ω και τη η ην τα φη η η η ην
 σου ^π συν τη Α να στα α α σει ει ει κρα α αυ
 γα α α α ζων Κυ υ ρι ι ε δο ο ο ξα σοι οι οι
 οι οι οι οι οι ^π

α α να α βα α α αλ λο ο με ε ε

υε ε ε ε νο ον το ο ο ο φω ω ω ω

ω ως ω ω ω ω ω σ πε ε ε ε ε ε ρ ι ι

ι ι μα α α α ω σ πε ρ ι ι μα α α τι ι ο ο ο

ον καθ ε λω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν

Ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ση η η η η φ α α α α α πο ο ο ο ο ο ο

ο ο του ου ου α πο του ου ξυ υ υ υ υ υ λου ου ου συ

υ υ υ υν Νι ι ι ι ι ι κο ο ο ο ο ο ο ο

δη η η η η η η ιη συν Νι κο δη η μω και

θε ω ω ω ω ρη η η η η σαας νε ε ε ε ε

ε ε κρο ο ιο ο ο ον η γυ υ υ μνο ο ο ο ο

ο ον α α α α α α α τα α α α α τα

α φο ο ιο ο ο ον η ε ευ συ υ υ υμ πα α

α α θη η ευσυμ πα α θη η τον η θρη η η η η η

ιη η η η η η η η νο ον α α α α α να α

λα α α α να λα α βω ω ω ω ω ω ων ο

δυ ρο ο ο ο ο ο με ε ο δυ ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε γε ε ε

εν οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι μοι οι γλυ υ υ υ κυ υ υ υ υ τα α α α

α α ια α α α τε ε Ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η ιη η ι ι η σου ο ο ο ο ον προ μι

χρου ο ο η η η η η η λι ι ι ι ι ι ι

ος ε ε ε εν Στα α α αυ ρω ω κρε ε ε μα

κρε μα α α μεε ε νον θε ε α α α α α α σα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ζο ο ο ο ο ο ο φο ο ιο ο ο

ονπε ε ε ε ε ρι ι ι ε ε ε ε ε βα α

α α α α α ια α α αλ λε ε ε περι ι ε ε βα

α α α α αλ λε το και αι αι αι αι η η η

η η ιη η η γη η η η ιη η η η η η

η τω ω ω φο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο

ο ο βω ε κυ υ υ υ μαι αι αι αι αι αι αι

αι νε ε ε ε κυ υ μαι αι αι αι αι νε ε το ο ιο

ο ο ο και δι ε ερ ρη η η η η η γνυ υ υ

υ υ υ το ο ο ο ο να α α ου ου ου ου ου ου

το ο ο ο ο ο ο ο ο κα α α α α τα α α

α α α α πε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

ε τ α α α α α α ι α το κα τα πε τα σμα π ς αλλ

ι δου ου ου ου ου ου ου νυ υν βλε ε ε ε ε ε ε

[illegible]

ι ι ι η ι ι ι ως υπ ελ θο ο ο ο ο ο

τ ο ν π ω ω ω ω ω ω ς σ ε ε ε ε ε κ η η η

— — “ⲉ ⲃⲏ” ⲙⲓ ⲛⲁⲩⲟⲧⲱⲥ ⲡⲓⲣⲁⲗⲟⲩⲱⲥ ⲙⲓⲣⲁⲕⲁⲧⲱⲥ ⲙⲓⲣⲁⲕⲁⲧⲱⲥ ⲙⲓⲣⲁⲕⲁⲧⲱⲥ

ε ε ε ε ε μου ου ου ου η η πω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ως σι ι ι ι ιν δο ο ο ο ο

ο σιν ει λη η η η η η η η η σω ω ω

ω ποι οι ιοι οι οι οι αις χε ερ σι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι δε ε ε ε προ ο ο ο ο ο ο ο οσ ψα

α α α α α ια α α προσψα αυ σω το σον α α

κη η η η η ρα α α α α το ον σω ω ω ω ω ω

ω μα α α α η ποι οι α α α α σμα α

τα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ελ ψω

ω ιω ω ω ω τη ση η ε ε ε ε ξο ο ο ο

δω ω οι οι οι κτι ι ι ι ιρ μον με γα α λυ υ υ

υ υ υ ιυ υ υ υ νω ω τα α α α α α α πα α α

α α α θη η η ιη η η η σου υ υ μνο ο λο ο

ο ο γω ω ω ω και τη η η ην τα α α α φη

η η η η η ην σου συν τη Α να α στα

α α α α α σει κραυ γα α α α α α α α α

α ζω ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι ι ε δο ο ο ο ο ο ξα α α α α

ια α α α α α α α δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πα̣

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.278/725*

Δ ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην

Σ ε ε ε ε ε το ον α α α να α βα αλ λο

με ε ε νο ον το ο φω ως ω ως περ ι ι μα α

α τι ι ι ι ι ι ι ι ον κα θε λω ω

ωων Ι ι ω ω ω ση ηφ α πο του ου ξυ υ υ υ

υ υ λου ου ου ου ου συν Νι ι ι ι κο ο

ο ο ο δη η η η η η η μω και θε ω

ρη η σα ας νε ε κρο ον γυ υ μνον α α α α

α τα α α α φον ευ συμ πα α α α α θη η το

ον θρη η η η η η η νο ον α α α να α λα α βω

ων ο δυ υ ρο ο ο ο με νο ος ε ε λε ε ε ε ε

λε ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι

γλυ υ κυ υ υ υ τα α α τε ε ε ε Ι ι η η

σου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου Ι ι ι η η

σου ο ον προ ο ο μι ι κρου ο η η η λι ι ι

ι ι ι ο ο ος ε εν Στα α α αυ ρω ω

ω ω κρε μα με ε νο ο ο ον θε α σα α α

με ε ε ε ε νος ζο ο ο ο ο φον πε ρι

ι ε ε ε ε βα α α αλ λε ε ε ε ε ιε ε

ε ε το και η η η γη τω φο ο ο βω ω ω

ω ε ε ε ε ε ε ε ε ε κυ υ μαι αι αι

αι αι αι νε το ο ο και δι ερ ρη η η

γνυ υ υ υ υ υ το ο ο Να ου ου το κα α τα α

πε ε τα α α α α ια α α α σμα αλλ ι δου

νυ υν βλε ε ε ε ε πω ω ω ω σε δι ε με

ε ε κου ου ου σι ι ι ι ι ως υπ ελ θο ον τα α α

α θα α α α α α να α τον πω ω ω ω ω ω

ως σε ε κη δε ε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

μου η η η πω ως σιν δο ο ο ο ο ο σι

ι ιν ει ει ει λη η η η η η σω ποι αις χερ σι

δε προ ο ο σ ψα α α α α α α αυ σω

το σον α α α κη η η η η η ρα α το ο ο ον σω ω

ω ω ω μα η ποι α α σμα α α τα α α

με ελ ψω τη ση η η ε ε εξ ο ο ο δω ω

ω οι κτι ι ι ιρ μον με γα α α λυ υ υ

υ υ υ υ υ νω ω ω ω ω ω ω ω τα α

α α πα α α α α α θη η η η σου ου ου

ου μο νο λο γω ω ω και αι τη ην τα α α φη

η η η η η ην σου συν τη Α να στα α

α α α σει ει ει ει ει ει κρα α α χα α

α α χα α α α α α α α α ια α α α

α α χα α αυ γα α α α α α α ια

α α α α α α α χα α α α α α α

ια α α κρα αυ γα α α α α ζων Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α Κυ υ ρι ε δο ξα α α σοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι π q

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κωνσταντίνος Πρίγγος
Μουσική Κυψέλη Α'
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω x q και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α

τι π q

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νω ων α α μην π q

ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν

Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε

χρον γυ υ μνο ο ο ο ον α τα α α φον ευ συμ

πα α α θη η η τον θρη η νο ον α α α α

να λα βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ υ τα

α α τε ε ε ε Ι η σου ον προ μι χρου ο

η η λι ι ι ος εν Στα α α αυ ρω κρε

μα με νον θε α σα α με ε ε νος ζο ο ο

ο ο φον πε ρι ε ε βα α α αλ λε ε ε ε το

και η γη τω φο ο ο βω ω ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι αι νε το και δι ερ

ρη η γνυ υ το να α ου το κα τα α πε ε ε ε ε

τα α α α σμα αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω

ω ω σε δι ε με ε κου σι ι ι ως υ πελ

θο ο ον τα α α θα να α α τον πω ω ω ω ως

σε ε κη δε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου η η

η η η πω ως σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η

η σω ^πποι αις χερ ^πσι δε προ ος ψα α αυ σω ^χτο
 σον α κη η η η ρα α τον σω ω ω ω μα ^πη
 ποι α α α σμα τα α μελ ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο
 δω ω Οι κτι ι ι ι ρ ^πμον ^χμε γα λυ νω ω ω τα
 πα α α θη η η η σου ^χυ μνο λο γω ω ω
 ω και την τα α α φη η η ην σου ^πσυν τη Α να
 στα α α α σει ει κραυ γα α α α ζων ^χΚυ ρι ι
 ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι ^π

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου

Λουκά Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.206/218*

Δ ο ο ο ο ο ξ α α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην

Ε τον α να α βα αλ λο με ε νο ον το ο

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι ι

κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε ε κρο ον

γυ μνο ο ο ον α α α α τα α α α φον ευ συμ

πα θη η η η τον θρη η νο ον α α α να

α λα α βων ο δυ ρο ο με ε νος ε ε ε ε λε ε

ε ε γεν οι οι οι οι οι οι μοι γλυ υ κυ τα

α τε Ι ι ι ι ι η σου ου ου ου ου

λου ου ου ου ου ου ον προ μι κρου ο ο η

η λι ι ος εν Σταυ ρω κρε μα α με ε νο ον

θε α σα α με ε νος ζο ο ο ο φον πε ρι ι

ε βα αλ λε ε ε το και η η γη η τω φο

ο ο βω ε κυ μαι αι αι αι αι αι αι αι αι

νε το ο ο και δι ερ ρη η γνυ υ το να

ου ου το κα α τα α πε ε ε ε τα α α α σμα

αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω ω ω σε ⁹ δι ε

με ε σου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο ο ον τα θα

α να α α τον πω ω ως σε ε κη δε ε ευ

σὺ ὦ ὦ Θεοῦ εἰς εἰς εἰς εἰς μου ἦ ἦ ἦ πῶς σὺ

δο ο ο σι ι ν ει λη η η η σω ποι αις χερ

σι δε προ ος ψα α α αυ σω το σον α α κη

η η ρα α α τον σω ω ω ω μα η ποι α α

σ μα α τ α α με ε λ ψ ω τη ση ε ε ξ ο ο ο ο δ ω ω

οι οι οι κτι ι ι ι ι ι ι ι ρ μον με γα λυ υ

υ υ υ νω ω τ α α πα α θη η σου ου υ μνο λα

γω ω και αι την τα α φη η η η η η η ην σου συν
q x

τη α να στα α α α σει ει ει π' κραυ γα α α α
π'

α ζω ω ω ων Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ξα α
δ x q

σοι οι οι οι οι οι οι οι π q

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Nūn ἀπολύεις τον δοῦλόν σου

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ. 16*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω Δ

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π q

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νω ων α α μην π q

C ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως x q ω ω ω σ πε ερ ι ι μα α α τι ι ι ι

ον x q κα θε λων I ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου

ου ου συν Ni ι κο δη η η η μω π q και θε ω ρη η

σα ας νε ε κρο ον γυ μνον α τα α φο ον q x

ευ συ υμ πα α α θη η η τον θρη η νο ον

α α α α να λα βων x q ο δυ ρο ο με ε νος

ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν π q οι οι οι οι οι οι

μοι x q γλυ υ κυ υ τα τε I ι ι η η η η

σου x q ον προ μι κρου ο η η λι ι ι ος εν

Στα αυ ρω ω χρε μα με νον θε α σα α με ε ε

α α λ λ ε ε ε ε τ ο π ρ και η γ η π ρ τ ω φ ο ο ο

ο ο βω ω ε εχυ μαι αι αι αι αι αι αι

αι αι νε το και δι ερ ρη η γνυ υ υ το να α

ου το κα τα α πε ε ε ε ε τα α α α σμα ^{π9} αλλ

ι δου νυν βλε πω ω ω σε δι ε με ε ε ε κου ου

τον πω ω ως σε ε κη δε ε ε ευ σω ω

Θε ε ε ε ε μου π ρ η η η η η πω ως π ρ σιν δο ο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω ποι αις χερ σι δε

προ ος ψα α α α αυ σω το σον α κη η η η ρα

α τον σω ω ω ω μα η ποι α α α σμα τα α

με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο ο ο δω Οι κτι ι ι

ιρ μον με γα λυ υ νω τα πα α α α θη η η η

σου υ μνο λο ο γω ω ω και τη ην τα φη η η η ην

σου συν τη Α να στα α α α σει κραυ γα α α α

ζων Κυ ρι ι ε δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι

* πε ρι ε βα α α α λ λε ε ε ε το

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Λουκάς Λουκά

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα

θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα

σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ αις Μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι

α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο

ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[ἐπιστροφή](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.156*

Ο ε ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω ση φ α πο του

ξυ λου κα θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ αις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο α τα μυ

ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι

στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο

ο ος

Ἦχος Ψαλμ. Δε. χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.211*

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα
θε λων το α χραν τον σου σω ω ω ω μα σιν δο
νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ αις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

επιστας ο αγγελος εβοοοοα ταμυρα
τοις θνητοις υπαρχει αρμο ο δι α Χριστος δε
δι α φθορας εδειχθη αλλο τρι ο ο ος